

การเขียนความนำสำหรับบทความวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ

รองศาสตราจารย์ผ่าน บาลโพธิ์

ความนำ (introduction) เป็นส่วนประกอบสำคัญของบทความวิจัย เพราะความนำให้ข้อมูลเบื้องต้นที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านบทความได้ง่ายขึ้นและถูกต้องครบถ้วนยิ่งขึ้น และที่สำคัญยิ่งก็คือความนำอาจมีผลต่อการตัดสินใจของผู้อ่านว่าจะอ่านส่วนอื่น ๆ ของบทความต่อไปหรือไม่ แต่การเขียนความนำให้น่าสนใจนั้นยากและอาจต้องแก้ไขหลายครั้ง ดังนั้น เพื่อที่จะทำให้ความนำน่าสนใจ ผู้เขียนบทความวิจัยหลายท่านใช้วิธีการให้ข้อมูลพร้อมรายละเอียดสำหรับแต่ละประเด็นเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจทำให้ความนำมีความยาวถึง 7 ย่อหน้า บางท่านอาจเน้นการเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (related literature) จำนวนมาก ในขณะที่บางท่านอาจเน้นการให้เหตุผลที่ต้องทำการวิจัยเรื่องที่กำลังเสนอ อย่างไรก็ตาม เทคนิคการเขียนความนำเหล่านี้ไม่ได้ประกันว่าจะทำให้ได้ความนำน่าสนใจเสมอไป ในทางตรงกันข้ามความนำที่ยาวมากอาจลดความน่าสนใจลงเพราะความนำของบทความวิจัยมีส่วนประกอบที่ชัดเจน แต่ละส่วนมีจุดมุ่งหมายเฉพาะว่าต้องเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งใด ส่วนหนึ่งของปัญหาในการเขียนความนำอาจมาจากกรณีที่ผู้เขียนขาดประสบการณ์ในการเขียน อาจไม่ทราบส่วนประกอบสำคัญของความนำ นอกจากนี้หลายท่านแม้จะคุ้นเคยกับการอ่านบทความภาษาอังกฤษ แต่อาจไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเขียนบทความรวมทั้งถ้อยคำสำนวน และรูปประโยคที่ใช้ในการรายงานการวิจัย ดังนั้น บทความเรื่องนี้ จึงเสนอแนะแนวทางที่อาจช่วยให้ท่านสามารถเขียนความนำของบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้กระชับ ครบถ้วนสมบูรณ์และน่าสนใจยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของความนำ

ก่อนการเขียนความนำ ท่านควรทราบหน้าที่หรือจุดมุ่งหมายของความนำอย่างชัดเจน จึงจะเห็นภาพรวมและสามารถเสนอข้อมูลต่าง ๆ ได้ครบถ้วน จุดมุ่งหมายทั่วไปของความนำก็เหมือนกับชื่อของข้อมูลส่วนนี้คือการแนะนำหัวข้อการวิจัย ให้เหตุผลและเสนอความเป็นมา (rationale) ของการวิจัย แต่จุดมุ่งหมายที่กล่าวมานี้กว้าง ไม่มีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้เป็นกรอบสำหรับเขียนความนำ จึงต้องแปลจุดมุ่งหมายนี้ออกมาเป็นวัตถุประสงค์ที่มีรายละเอียดชัดเจนขึ้น ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญมีดังนี้

1. เพื่อแนะนำหรือบอกหัวข้อการวิจัย (research topic)
2. เพื่อให้ข้อมูลหรือความรู้เบื้องต้นที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาของรายงานการวิจัย
3. เพื่อเสนอผลกรวิจัยที่ผ่านมา สำหรับช่วยให้ผู้อ่านทราบว่ามิงงานวิจัยเรื่องใดที่ศึกษาเรื่องเดียวกันหรือเรื่องที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่กำลังเสนอ และงานวิจัยที่ผ่านมา มีจุดแข็งหรือจุดอ่อนใดบ้าง เพื่อผู้อ่านจะสามารถติดตามและตรวจสอบว่าผู้วิจัยได้แก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ หรือไม่
4. เพื่อให้เหตุผล หรือความจำเป็นที่ต้องทำการวิจัยเรื่องที่กำลังเสนอ (research gap) เช่น ต้องการทำวิจัยเรื่องที่เคยมีการวิจัยมาแล้วซ้ำอีกเพราะผลการวิจัยที่ผ่านมา ยังมีความขัดแย้งกัน หรืองานวิจัยที่ผ่านมา ยังมีข้อบกพร่องต่าง ๆ หรือไม่สมบูรณ์ หรือเพราะยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยหัวข้อที่กำลังเสนอมาก่อน
5. เพื่อเสนอจุดมุ่งหมายของการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของความนำที่กล่าวมานี้ ท่านคงเห็นภาพชัดเจนแล้วว่าความนำที่ดีควรเสนอข้อมูลใดบ้าง แต่เพื่อช่วยให้เห็นภาพของความนำชัดเจนยิ่งขึ้น ขอให้ท่านศึกษาส่วนประกอบและรายละเอียดที่สำคัญของความนำต่อไปนี้

ส่วนประกอบสำคัญของความนำ

ส่วนประกอบที่สำคัญของความนำมีดังนี้

1. การนำเข้าสู่หัวข้อการวิจัย

ส่วนแรกของความนำจะเป็นส่วนที่นำเข้าสู่หัวข้อการวิจัย โดยปกติประโยคแรกจะทำหน้าที่เป็นประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย (opening sentence) ดังนั้น ประโยคแรกจึงมีความสำคัญมาก เพราะนอกจากจะต้องแนะนำหัวข้อการวิจัยแล้วยังต้องดึงดูดความสนใจของผู้อ่านอีกด้วย

สำหรับการเขียนประโยคแรก ท่านอาจเขียนด้วยตนเอง แต่การเขียนประโยคแรกด้วยตนเองอาจยากสำหรับท่านที่ยังไม่มีประสบการณ์การเขียน ท่านอาจต้องเขียนและแก้ไขหลายครั้งกว่าที่จะได้ประโยคที่น่าสนใจและนำเข้าสู่หัวข้อการวิจัยได้ดี แต่ข้อดีของการเขียนประโยคแรกด้วยตนเองก็คือท่านสามารถเสนอข้อมูลหรือเนื้อหาได้ตามที่ท่านต้องการ เช่น ท่านสามารถเลือกคำสำคัญ (key word) จากชื่อเรื่องได้ตามที่ต้องการ และสามารถเลือกใช้ tense ที่เหมาะสมกับสิ่งที่ท่านต้องการสื่อ

หากท่านไม่เขียนประโยคแรกด้วยตนเอง ท่านอาจนำมาจากประโยคใดประโยคหนึ่งในรายงานการวิจัย หรือจากงานเขียนทางวิชาการ ทั้งที่เป็นผลการวิจัย หรือข้อคิดเห็นของผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นที่ท่านศึกษาวิธีนี้สะดวกและอาจช่วยให้งานวิจัยที่ท่านกำลังเสนอมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น เพราะแสดงให้เห็นว่างานวิจัยของท่านไม่ได้เกิดจากจินตนาการอันเลื่อนลอย

โดยปกติแล้วประโยคที่เปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัยจะมีคำสำคัญ (key word) ที่นำมาจากชื่อเรื่องอย่างน้อยหนึ่งคำ ประโยคแรกนี้อาจดึงดูดความสนใจของผู้อ่านด้วยการให้ข้อเท็จจริง (fact) เกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย เป็นต้นว่าอาจเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัยด้วยการเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมาเพื่อให้ข้อเท็จจริง หรือเพื่อชี้ให้เห็นความสำคัญของหัวข้อการวิจัย (importance) หรืออาจรายงานสถานการณ์ หรือสภาพ (situation / condition) ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย เช่น สถานการณ์การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย นอกจากนี้ ท่านอาจใช้การผสมผสานระหว่างการให้ข้อเท็จจริงกับการชี้ให้เห็นความสำคัญของการวิจัยไปพร้อม ๆ กัน

สำหรับการเสนอข้อเท็จจริง ท่านควรทราบว่าจะเสนอเป็นข้อเท็จจริงทั่วไป (general fact) หรือข้อเท็จจริงในอดีต (past fact) ถ้าเป็นข้อเท็จจริงทั่วไปก็ไม่จำเป็นต้องอ้างอิง แต่หากเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นผลการวิจัยต้องมีการอ้างอิง นอกจากนี้ ควรพิจารณาอีกด้วยว่าข้อเท็จจริงนั้นเป็นข้อเท็จจริงในอดีต หรือเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดในอดีต แต่ยังคงมีผลหรือมีความสำคัญในปัจจุบัน ซึ่งต้องใช้ timeless present หรือสิ่งที่เสนอเป็นข้อเท็จจริงในปัจจุบัน จึงจะสามารถเลือกใช้ tense ได้ถูกต้อง

2. การสนับสนุนประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย

แม้ว่าผู้เขียนจะเขียนประโยคแรกได้ดีเพียงใดก็ตาม บ่อยครั้งที่พบว่าผู้เขียนต้องให้ข้อมูลเสริมประโยคสำคัญนี้ จึงจะช่วยให้ประโยคแรกน่าเชื่อถือมากขึ้น การสนับสนุนประโยคแรกอาจทำได้หลายวิธี เช่น อาจให้เหตุผล (reason) ให้สถิติหรือตัวเลข (facts and figures) อาจยกตัวอย่างประกอบ

(example) หรืออาจให้ความหมาย (definition) ของคำสำคัญ (key word) แต่การที่จะให้ข้อมูลสนับสนุนแบบใดนั้น ท่านต้องพิจารณาก่อนว่าประโยคแรกต้องการการสนับสนุนแบบใด เช่น ถ้าประโยคแรกกล่าวว่า วิธีสอนที่กำลังกล่าวถึงนั้นเป็นวิธีที่ดีมาก ก็ควรให้เหตุผลประกอบ หรือ หากประโยคแรกกล่าวว่า “Structural schemata are very important and should be taught to students.” คำว่า “Structural schemata” ในที่นี้แม้จะเป็นคำที่นักวิชาการจำนวนมากทราบดี แต่เชื่อว่าอีกหลายท่านอาจไม่มั่นใจว่าหมายถึงสิ่งใด ในกรณีนี้ ท่านควรให้ความหมายของคำว่า “Structural schemata” ผู้อ่านจึงจะสามารถเข้าใจหัวข้อการวิจัยได้ดีขึ้น

ประเด็นที่ควรพิจารณาอีกประเด็นหนึ่งคือจะให้ข้อมูลสนับสนุนมากน้อยเพียงใด หลักในการพิจารณาก็คือควรให้ข้อมูลสนับสนุนเท่าที่จำเป็น เช่น อาจให้ข้อมูลสนับสนุน 1 ถึง 2 ประโยค เพราะข้อมูลส่วนนี้เป็นเพียงข้อมูลเสริมเท่านั้น การให้ข้อมูลเสริมมากเกินไปอาจทำให้ผู้อ่านหลงประเด็นที่ควรติดตาม

3. การให้ข้อมูลความรู้ภูมิหลัง

ความรู้ภูมิหลัง (background knowledge) ในที่นี้หมายถึงข้อมูลหรือความรู้เกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย มโนทัศน์ (concept) หรือประเด็นที่ทำการศึกษา ที่อาจไม่เป็นที่คุ้นเคยของผู้อ่าน ข้อมูลความรู้ส่วนนี้ใช้สำหรับปูพื้นเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจรายละเอียดของกรวิจัยได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลความรู้ส่วนนี้จำเป็นเฉพาะกรณีที่หัวข้อการวิจัยยากหรือเป็นแนวคิดใหม่ที่ผู้อ่านส่วนใหญ่อาจยังไม่คุ้นเคยเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องให้ทุกครั้งที่เขียนความนำ

4. การเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมา

สำหรับบทความวิจัย การเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมาจำเป็น เพราะข้อมูลส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าการศึกษาหรือการวิจัยเรื่องที่กำลังเสนอยู่นั้น ไม่ได้เกิดจากความคิดที่เลื่อนลอย หรือ ไม่มีเหตุผลอันเหมาะสม แต่เกิดจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาและเห็นความเป็นไปได้ในการวิจัยเรื่องปัจจุบัน และข้อมูลส่วนนี้ยังจะช่วยให้ผู้อ่านทราบว่ามีการวิจัยเรื่องใดบ้างที่เหมือนหรือคล้ายกับงานวิจัยเรื่องปัจจุบัน คำว่าเหมือนในที่นี้หมายถึงการที่หัวข้อการวิจัยเหมือนกัน ศึกษาตัวแปรเดียวกัน และศึกษากลุ่มตัวอย่างหรือพลวิจัยเดียวกัน แต่คำว่าคล้ายหมายถึงเหมือนบางส่วน เช่น ตัวแปรต้นเหมือนกันแต่ตัวแปรตามต่างกัน หรือ ประชากรการวิจัยต่างกัน

ในกรณีที่การวิจัยเรื่องที่เคยมีการวิจัยมาแล้วนั้น ท่านต้องให้เหตุผลว่าเพราะเหตุใดผู้วิจัยจึงต้องทำการวิจัยเรื่องนั้นซ้ำอีกด้วยการเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่งานวิจัยที่นำมาเสนอต้องมีตัวแปรเหมือนกับที่ท่านศึกษา

เพื่อช่วยให้ท่านทราบเหตุผลความจำเป็นที่ต้องมีการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น และสามารถเลือกงานวิจัยที่ผ่านมาได้อย่างรอบคอบ และตรงประเด็นอย่างแท้จริง จึงขอเสนอเหตุผลความจำเป็นทางการวิจัยที่ท่านควรทำการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จึงขอให้ท่านศึกษาเหตุผลต่อไปนี้

1. เพราะยังไม่มีการศึกษาเรื่องนั้นมาก่อน หรือเป็นเรื่องใหม่ งานวิจัยที่จะนำมาเสนอเพื่อสนับสนุนเหตุผลนี้ จะเป็นงานวิจัยที่ใกล้เคียงกับการวิจัยของท่าน ซึ่งมีตัวแปรเหมือนกับการวิจัยของท่านบางส่วนเท่านั้น เช่น อาจศึกษาตัวแปรต้นเหมือนกันแต่ตัวแปรตามต่างกัน

2. เพราะผลการศึกษาที่ผ่านมายังขัดแย้งกัน งานวิจัยที่จะนำมาเสนอควรมีหลายงานวิจัย และในกลุ่มของงานวิจัยที่เลือกมาต้องมผลการวิจัยที่ไม่เหมือนกัน จึงจะสามารถกล่าวได้ว่าผลการวิจัยที่ผ่านมายังขัดแย้งกัน

3. เพราะการศึกษาที่ผ่านมามีอายุเกินไป งานวิจัยที่จะนำมาเสนอต้องเป็นการวิจัยที่ทำมานานหลายปี จึงสมควรทำใหม่ เพราะสภาพการและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อาจเปลี่ยนไป ผลที่ได้จึงอาจไม่เหมือนเดิม

4. เพราะงานวิจัยที่ศึกษาประเด็นที่ท่านต้องการศึกษาน้อยเกินไป ประเด็นนี้จะเห็นได้ชัดเจนในสาขาการแพทย์ เพราะผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยครั้งเดียวอาจมีข้อผิดพลาดที่คาดไม่ถึง และอาจมีผลร้ายเกิดขึ้นกับผู้รับการรักษา สำหรับด้านการเรียนการสอนภาษา และด้านภาษาศาสตร์ แม้อาจไม่มีผลกระทบต่อผู้เรียนมากเหมือนด้านการแพทย์ก็ตาม การวิจัยบางเรื่องบางประเด็นก็อาจต้องมีการทำวิจัยซ้ำเช่นกัน สำหรับงานวิจัยที่ควรนำมาเสนอต้องศึกษาตัวแปรเดียวกับงานวิจัยที่ท่านกำลังเสนอ แต่อาจมีงานวิจัยเพียงเรื่องเดียว หรือสองเรื่องเท่านั้น ไม่เช่นนั้นจะไม่เข้าประเด็นมีการศึกษาน้อยเกินไป

5. เพราะงานวิจัยที่ผ่านมามีจุดอ่อนหรือไม่ครบถ้วน จุดอ่อนของการวิจัยมีหลากหลาย เช่น วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้อง จำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยเกินไป หรือใช้สถิติไม่ถูกต้อง งานวิจัยที่จะนำมาเสนอต้องแสดงให้เห็นประเด็นที่เป็นจุดอ่อนอย่างชัดเจน และเพื่อช่วยให้ผู้อ่านงานวิจัยของท่านได้ชัดเจนขึ้น ท่านควรเขียนประโยคสรุปและชี้ประเด็นว่างาน วิจัยที่ผ่านมามีจุดอ่อนใดบ้าง แต่ท่านต้องระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำ เพื่อไม่ทำให้ ผู้วิจัยที่ผ่านมาเสียหาย

6. เพราะการศึกษาประเด็นที่ท่านต้องการศึกษานั้นเป็นการศึกษาต่อยอดการศึกษาที่ผ่านมา งานวิจัยที่จะนำมาเสนอต้องเป็นการวิจัยประเด็นที่ท่านศึกษา เพียงแต่การวิจัยของท่านเป็นการขยายการศึกษาออกไป เช่น อาจเป็นการศึกษาในรายละเอียดที่ลึกซึ้งขึ้น

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่ามีเหตุผลที่ท่านสมควรทำการวิจัยหลายเหตุผล แต่ทั้งนี้ก็ได้หมายความว่าต้องมีเพียงเหตุผลเดียวที่ท่านจะทำการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพราะในความเป็นจริงแล้วอาจมีหลายเหตุผลก็ได้ เช่น อาจมีการวิจัยเรื่องนั้นน้อย และผลการวิจัยยังมีจุดอ่อนในเรื่องต่าง ๆ

การเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมาเป็นเรื่องที่ดี แต่มีผู้วิจัยจำนวนไม่น้อยที่เสนอผลการวิจัยที่ผ่านมาอย่างละเอียด และทำให้ความน่าเชื่อถือของบทความวิจัยมีความยาวมากขึ้น และเท่าที่พบเห็นนั้น ความน่าเชื่อถือของบทความวิจัยทางภาษาค่อนข้างจะยาวกว่าความน่าเชื่อถือของบทความวิจัยด้านการแพทย์และวิทยาศาสตร์ วิธีที่จะช่วยให้ท่านสามารถเขียนความน่าเชื่อถือระดับขึ้นนั้น ท่านต้องเสนอข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ได้แนะนำไว้ในเรื่องส่วนประกอบของความน่าเชื่อถือและเลือกเสนอเฉพาะงานวิจัยที่ตรงประเด็นเท่านั้น ดังที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยจำนวนมาก มีความเห็นสอดคล้องไปในทางเดียวกันว่าควรนำผลการวิจัยที่ตรงประเด็นที่ผู้วิจัยทำการศึกษามาจริง ๆ มาเสนอ มิใช่เสนอทุกงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ (American Psychological Association, 1994: 11; Christensen, 1988:427); Graziano and Raulin, 2004:373; Leary, 2004:384)

5. การประกาศความสำคัญและเหตุผลความจำเป็นที่ต้องทำการวิจัย

โดยปกติหลังจากเสนองานวิจัยที่ผ่านมาผู้เขียนจำนวนไม่น้อยมักเสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยไม่สรุปและประกาศความสำคัญของการวิจัยเรื่องที่กำลังเสนอ การทำเช่นนั้นอาจทำให้ผู้อ่านจำนวนไม่น้อยที่อาจไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านผลการวิจัยที่ผ่านมาอย่างครบถ้วน เพราะมุ่งที่จะอ่านและ

จับใจความว่างานวิจัยที่กำลังอ่านอยู่นั้นมีผลการวิจัยว่าอย่างไร และเมื่ออ่านแล้วก็อาจไม่ได้คิดต่อไปว่านอกเหนือไปจากการเสนอผลการวิจัยแล้วผู้เขียนยังต้องการบอกสิ่งใดจากการเสนอผลการวิจัยนั้น จึงอาจไม่ทราบว่าเป็นเหตุใดจึงมีการวิจัยเรื่องปัจจุบัน ดังนั้น ผู้เขียนที่มีประสบการณ์จึงมักเสนอประโยคสรุปและบอกเหตุผลนี้เสมอ และหากท่านสังเกตจะพบว่าในบทความของวารสารชั้นนำของต่างประเทศมักมีการเสนอประโยคสำคัญนี้

ขอให้ศึกษาตัวอย่างต่อไปนี้

1. Although there are many studies on students' learning of sentences, *there is no study that investigates the effect of colors on students' learning of sentence constituents.*

ประโยคนี้อธิบายและชี้ให้เห็นว่าที่ต้องการทำการวิจัยเพราะยังไม่มีผู้ใดศึกษาเรื่องนี้มาก่อน

2. There are many studies that determine the effect of background knowledge on reading ability, *but these studies yield conflicting results.*

ประโยคนี้อธิบายและชี้ให้เห็นว่าที่ต้องการทำการวิจัยเพราะผลการวิจัยที่ผ่านมาขัดแย้งกัน

3. However, *these studies suffer limited number of subjects and there were no control groups.*

ประโยคนี้อธิบายและชี้ให้เห็นว่าที่ต้องการทำการวิจัยเพราะงานวิจัยที่ผ่านมามีจุดอ่อนเนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่างน้อยเกินไป และไม่มีกลุ่มควบคุม

6. การเสนอจุดมุ่งหมายของการวิจัย

โดยส่วนใหญ่แล้วความน่าเชื่อถือจะจบด้วยการเสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมักเสนอด้วยประโยคบอกจุดมุ่งหมายของการวิจัย (statement of purpose) แต่บางครั้งอาจเสนอในรูปแบบสมมุติฐานการวิจัย (hypothesis) หรือ คำถามการวิจัย (research question) อย่างไรก็ตาม มีผู้วิจัยบางท่านเสนอทั้งจุดมุ่งหมายของการวิจัย และสมมุติฐานการวิจัย

จากประสบการณ์สอนการเขียนบทความวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการเป็นกรรมการวิจัย พบว่าประโยคบอกจุดมุ่งหมายของการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพส่วนใหญ่จะเขียนโดยใช้ past tense ในขณะที่บทความทางภาษามักมีการใช้ทั้ง present tense และ past tense ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ สำหรับเหตุผลที่บทความสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพใช้ past tense ก็เพราะบทความวิจัยเป็นการรายงานสิ่งที่เกิดขึ้นและจบสิ้นไปแล้ว แต่สำหรับบทความด้านภาษานั้น มีการใช้ทั้ง present tense และ past tense ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ present tense สามารถใช้เสนอสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตได้ในรูป timeless present โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ historic present หรือ narrative present ซึ่งมีหลายกรณี เช่น เมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตยังคงมีความสำคัญหรือมีผลอยู่ถึงปัจจุบัน หรือเมื่อผู้เขียนต้องการเล่าสิ่งที่เกิดในอดีตแต่ต้องการแสดงให้เห็นความสำคัญของสิ่งที่เล่า (Huddleston and Pullum, 2002:129-131; Peters, 2004:439; Quirk, Greenbaum, Leech and Svartvik (1985: 181-182)

อย่างไรก็ตาม หากท่านต้องการสื่อสารกับบุคคลทั่วไปในวงกว้าง ท่านควรใช้ past tense มากกว่าที่จะใช้ present tense เพราะการสื่อสารในรูปแบบบทความเป็นการสื่อสารทางเดียว ท่านจะไม่

สามารถอธิบายเหตุผลของท่านได้ ดังนั้นจึงอาจมีผู้อ่านจำนวนไม่น้อยที่อาจไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดท่านจึงใช้ present tense ซึ่งแปลกไปกว่าที่พบเห็นทั่วไปในสาขาอื่น ๆ

7. การเสนอสมมุติฐานการวิจัย

โดยปกติแล้วบทความวิจัยเป็นบทความที่กระชับ และเสนอข้อมูลสำคัญที่คัดกรองมาจากรายงานการวิจัย จึงอาจไม่เสนอทั้งจุดประสงค์ของการวิจัยและสมมุติฐานการวิจัย จะเลือกเสนออย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้น หากท่านตั้งใจที่จะเสนอสมมุติฐานการวิจัยก็อาจเสนอสมมุติฐานการวิจัยแทนการเสนอจุดประสงค์ของการวิจัย ดังที่กล่าวถึงมาแล้วในเรื่องการเสนอจุดประสงค์การวิจัย

การเลือกและการเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยปกติก่อนทำการวิจัย ผู้วิจัยต้องไปศึกษาสำรวจงานวิจัยที่ผ่านมาอย่างครบถ้วนก่อนเสมอจึงจะทราบว่าม้งานวิจัยเรื่องใดบ้างที่เหมือนหรือคล้ายกับเรื่องที่คุณสนใจจะศึกษา ประเด็นสำคัญก็คือจะนำงานวิจัยที่ได้ศึกษาสำรวจมาแล้วไปเสนอที่ส่วนใดของบทความวิจัย เพราะท่านสามารถเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมาได้หลายที่ เช่น อาจใช้เป็นประโยคแรกที่เป็นประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย หรืออาจนำไปเสนอในส่วนความรู้ภูมิหลัง หรือส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรืออาจนำไปเสนอในส่วนอภิปรายผลการวิจัย

สำหรับการนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอในความนำ ท่านอาจนำไปเสนอได้ 3 ที่คือ

1. ประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย
2. ส่วนให้ความรู้ภูมิหลัง
3. ส่วนเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมา

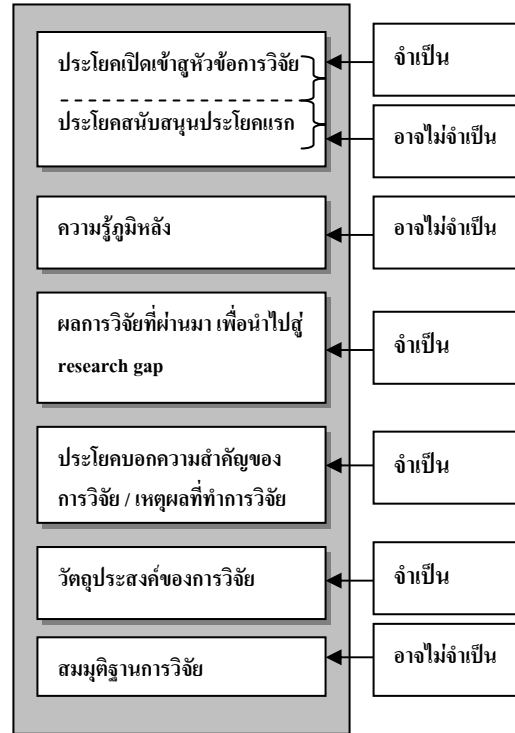
ในการเลือกนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย ท่านอาจเลือกประโยคที่เสนอผลการวิจัย ประโยคที่ให้ข้อมูลสถิติหรือข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่มีชื่อเสียง (authority) ในเรื่องที่ท่านศึกษา แต่ที่สำคัญก็คือประโยคที่ท่านเลือกควรมีคำสำคัญ (key word) ที่เหมือนกับคำสำคัญในชื่อเรื่องอย่างน้อยหนึ่งคำ จึงจะเป็นการนำเข้าสู่หัวข้อการวิจัยอย่างแท้จริง และผลพลอยได้ก็คือจะสะดวกในการกล่าวถึงคำสำคัญอื่นต่อไป และหากท่านสังเกตจะเห็นได้ชัดเจนว่าผู้เขียนจะนำคำสำคัญมาเสนอจนครบทุกคำจึงจะจบความนำ ยกเว้นในกรณีที่คุณเขียนอาจเปลี่ยนคำสำคัญเป็นคำอื่นที่คล้ายกัน หรือเป็นคำที่ครอบคลุมคำสำคัญ เช่น อาจใช้ โปรแกรม CAI แทนโปรแกรม CALL หรืออาจใช้คำว่า academic community แทน academics

ข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่งก็คืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาใช้ในส่วนที่ให้ความรู้ภูมิหลัง (background knowledge) ไม่จำเป็นต้องเป็นผลการวิจัยเสมอไป แต่อาจเป็นความรู้ หรือข้อเท็จจริง ที่นำมาจากหนังสือ ตำรา สารานุกรม หรือ วารสารวิชาการทั่วไป เพราะข้อมูลส่วนนี้ใช้สำหรับปูพื้นเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจหัวข้อการวิจัย หรือมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย แต่งานวิจัยที่จะนำมาใช้ในส่วนที่เสนอผลการวิจัยที่ผ่านมาต้องเป็นการเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมาเท่านั้น จึงจะเป็นการปูทางไปสู่การบอกความสำคัญหรือเหตุผลที่ต้องทำการวิจัยเรื่องที่กำลังเสนอ

ความนำ

ขั้นตอนการนำเสนอ

จากที่กล่าวมาแล้ว ท่านคงเห็นภาพชัดเจนว่าการเขียนความนำ มีลำดับขั้นตอนที่สำคัญใดบ้าง และ ความนำแบ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ หลายส่วน บางส่วนเป็นส่วนที่จำเป็น แต่บางส่วนเป็นเพียงการให้ข้อมูลเสริม เช่น เป็นการสนับสนุนประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย หรือเพื่อให้ความรู้ภูมิหลัง ดังนั้น ในการเขียนความนำท่านควรวางแผนโครงสร้างเขียนไว้อย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นและเขียนแต่ละส่วนไปตามลำดับ ถ้าทำได้เช่นนี้ความนำของท่านก็จะให้ข้อมูลครบถ้วน และไม่ใช่ว่าจะยากอย่างหลายท่านคิด

ความยาวของความนำ

ความยาวของความนำเป็นประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายกันอยู่เสมอ สำหรับการพิจารณาเรื่องนี้ ท่านอาจย้อนกลับไปพิจารณาจุดมุ่งหมายของการเขียนความนำก่อนที่จะพิจารณาเรื่องความยาว ความนำเขียนขึ้นเพื่อแนะนำหัวข้อการวิจัย เพื่อเสนอผลการศึกษาค้นคว้าผลการวิจัยที่ผ่านมา และเพื่อบอกจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนั้น หากพิจารณาตามแนวทางนี้ ความยาวของความนำควรเป็นไปตามความจำเป็นของการวิจัยแต่ละเรื่อง เช่น หากเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่เป็นที่คุ้นเคยของผู้อ่าน ท่านควรเพิ่มส่วนความรู้ภูมิหลัง และ หากประโยคแรกมีค่าสำคัญ หรือมีมีโนทัศน์ที่ยาก ท่านก็ควรให้ความหมายหรือมีโนทัศน์ของค่าสำคัญ เพราะไม่เช่นนั้นผู้อ่านอาจไม่สามารถเข้าใจงานวิจัยของท่านถูกต้อง แต่การเพิ่มข้อมูลเสริมเช่นนี้ย่อมจะทำให้ความยาวของความนำเพิ่มขึ้น แต่หากเป็นหัวข้อการวิจัยที่ผู้อ่านส่วนใหญ่คุ้นเคยก็ไม่จำเป็นต้องเสนอข้อมูลส่วนเสริม เพราะจะทำให้ความนำไม่ยาวเกินไป

ความนำจะยาวหรือสั้นอาจมาจากสาเหตุอย่างน้อย 2 ประการดังนี้

1. มีข้อมูลเสริมจำนวนมาก
2. มีการอ้างอิงมาก

ดังนั้น หากท่านต้องการทำให้ความนำกระชับขึ้น ท่านควรพิจารณาว่าในความนำมีข้อมูลเสริมมากเกินไปหรือไม่ หากสามารถตัดออกได้ก็ให้ตัดออก และควรตรวจสอบว่าท่านอ้างอิงงานวิจัยต่าง ๆ มากเกินไปหรือไม่ วิธีที่อาจช่วยให้ท่านสามารถตัดการอ้างอิงได้ง่ายขึ้นก็คือการใช้วิธีคล้ายกับการทำเค้าโครงการเขียน (outline) เพราะแม้ในตอนแรกท่านอาจคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่กล่าวถึงล้วนสำคัญ แต่เมื่อจัดเนื้อหา

เข้ารูปเค้าโครงเรื่อง ท่านจะเห็นได้ชัดเจนว่าข้อมูลบางข้อมูล หรือการอ้างอิงอาจไม่จำเป็น เช่นอาจกว้างเกินไป หรืออาจไกลจากหัวข้อที่ท่านศึกษามากไป และในบางกรณีการอ้างอิงนั้นอาจไม่จำเป็น โดยสรุปแล้วความนำไม่จำเป็นต่อยาว แต่ต้องเรียบเรียงและนำเสนอให้ดี (Graziano, 2004: 373)

ถ้อยคำสำนวนและรูปประโยคที่มีประโยชน์

เพื่อช่วยให้การเขียนความนำได้ง่ายขึ้นและสะดวกยิ่งขึ้น ผู้เขียนได้ศึกษาภาษาที่ใช้ในความนำของบทความวิจัยทางภาษาและบทความวิจัยทางการแพทย์ซึ่งส่วนใหญ่เขียนได้กระชับและได้สาระ ขอให้ท่านศึกษาถ้อยคำสำนวนและรูปประโยคที่มีประโยชน์สำหรับการเขียนความนำในภาคผนวก

สรุป

ความนำเป็นส่วนประกอบสำคัญของบทความวิจัยเพราะนอกจากจะให้ความเป็นมา และเหตุผลหรือความสำคัญของการวิจัย (rationale) และ จุดมุ่งหมายของการวิจัยแล้ว ความนำยังต้องดึงดูดความสนใจของผู้อ่านอีกด้วย ดังนั้น การเขียนความนำสำหรับบทความวิจัยจึงอาจยากกว่าการเขียนส่วนอื่น ๆ ของบทความวิจัย ซึ่งเป็นการเสนอข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในการวิจัย

การที่จะเขียนความนำให้กระชับและได้เนื้อหาสาระนั้น ท่านควรทราบวัตถุประสงค์ของความนำอย่างชัดเจนจึงจะสามารถใช้จุดประสงค์นั้นเป็นกรอบในการเขียน การมีกรอบการเขียนจะช่วยให้ท่านเขียนความนำที่มีเนื้อหาที่ครบถ้วน โดยทั่วไป ส่วนประกอบที่สำคัญของความนำมี 6 ส่วนคือการนำเข้าสู่หัวข้อการวิจัย การสนับสนุนประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย การให้ความรู้ภูมิหลัง หรือการปูพื้นความรู้เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามรายละเอียดต่าง ๆ ของการวิจัยได้สะดวกและถูกต้องตรงประเด็นยิ่งขึ้น การเสนอผลการวิจัยที่ผ่านมา การสรุปและชี้ประเด็นเพื่อให้เหตุผลและความสำคัญของการวิจัย และการบอกจุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการเสนอผลการวิจัย ต้องมีการวางแผนให้ละเอียดรอบคอบจึงสามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจทั้งผลการวิจัยที่ผ่านมา และเหตุผลความจำเป็นในการทำวิจัยเรื่องที่กำลังเสนอ เทคนิคสำคัญสำหรับประเด็นนี้ได้แก่การเลือกและการเสนอผลการวิจัยตาม research gap ที่ท่านทราบตั้งแต่การศึกษาสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มการวิจัย และหลังจากเสนอผลการวิจัยไปแล้ว ท่านควรเขียนประโยคสรุปและชี้ประเด็นเหตุผลที่ต้องทำการวิจัย

ในที่สุดท้ายของความนำ โดยปกติจะเป็นการเสนอจุดประสงค์ของการวิจัย แต่ท่านอาจเสนอในรูปแบบสมมุติฐานการวิจัย หรือในรูปคำถามการวิจัยได้เช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

American Psychological Association. 1994. **Publication Manual of the American Psychological Association**, Washington, DC: Author.

Christensen, Lary B. 1988. **Experimental Methodology** (4th ed), Boston, Massachusetts: Allyn and Bacon.

Creswell, John W. 1994. **Research Design: Qualitative and Quantitative Approaches**, Thousand Oaks, California: SAGE Publications.

Graziano, Anthony M. and Michael L. Raulin. 2004. **Research Methods: A Process of Inquiry**, Boston Massachusetts: Pearson.

Huck, Schuyler W. 2004. **Reading Statistics and Research** (4th), Boston, Massachusetts: Pearson.

Huddleston, Rodney and Geoffrey K. Pullum. 2002. **The Cambridge Grammar of the English Language**, Cambridge: Cambridge University Press.

Leary, Mark R. 2004. **Introduction to Behavioral Research Methods**, Boston, Massachusetts: Pearson.

Peters, Pam. 2004. **The Cambridge Guide to English Usage**, Cambridge: Cambridge University Press.

Quirk, Randolph, Sydney Green Baum, Geoffrey Leech, and Jan Svartvik. 1985. **A Comprehensive Grammar of the English Language**, London: Longman.

ภาคผนวก

ถ้อยคำสำนวนและรูปประโยคที่มีประโยชน์

1. คำและวลีที่บอกความสำคัญในประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย

เพื่อช่วยเพิ่มความสำคัญให้กับประโยคเปิดเข้าสู่หัวข้อการวิจัย (opening sentence) ท่านอาจใช้คำและวลีต่อไปนี้ในประโยคแรกนี้

ชนิดของคำ

Adjectives: *main, major, important, prevalent, significant, potential, common, influential, principal*

Present participles: *leading, contributing, affecting, increasing*

Adverbs: *mainly, commonly, usually, widely, significantly, | predominantly, strongly, greatly*

Nouns: *prevalence, significance, importance, increase, decrease, decline*

ตัวอย่าง

- Language acquisition is dependent upon several *important affecting* factors.
- Self-access learning is *commonly* provided in every level of education.
- *Importance* of the use of information technology in language learning is obvious.

2. คำ วลี และรูปประโยคที่ใช้ในการอ้างอิง

<p>1.</p> <p>Author (year / year: page)</p> <p>Author et al., (year /year: page)</p>	<p>reported</p> <p>concluded</p> <p>found</p> <p>stated</p> <p>showed</p> <p>proposed</p> <p>pointed out</p>	<p>that -subject –verb</p>	
	<p>suggested</p>	<p>that -subject – verb</p>	
<p>2.</p> <p>Author (year / year : page)</p>	<p>has</p>	<p>reported</p> <p>concluded</p> <p>found</p> <p>stated</p>	<p>that–subject–verb</p>
<p>Author et al.(year/year: page)</p>	<p>have</p>	<p>suggested</p> <p>proposed</p> <p>pointed out</p> <p>shown</p>	

3.	As Author (year / year: page)	has	reported concluded found stated	, subject - verb
	As Author et al. (year/year: page)	have	shown proposed pointed out	
			suggested	that-subject -verb
4. Subject + verb ... (Author, year / year: page)				
5.	Studies Several studies Many studies Early studies Current studies Recent studies Previous studies	have	revealed shown indicated documented ...	that Year / year: page ; ...)
6.	Studies Several studies Many studies Early studies Current studies Recent studies Recent reports Previous studies	(Author 1/authors 1, year/year: page; Author 2 / Authors 2, year/year: page ; ...)	have	revealed shown indicated documented ... that ...
17.	In line with these studies,	Author (year)	found	that ...
18.	Following Author (year),	Author (year)	carried a study on ...,	which found that ...

3. คำ วลี และรูปประโยคที่ใช้ในการสรุปเพื่อบอกเหตุผลที่ทำการวิจัย (research gap)

1. Despite all these facts, However, To date,	this topic the problem this issue this controversial issue	has never been	addressed Investigated examined explored clarified assessed
2. However, To our knowledge	there is no study that / which there are no studies that / which there are few studies that /which		investigate(s) examine(s) explore(s) determine(s) assess(s) compare(s) ...
3. However, To our knowledge	few studies very few studies only a few studies little research	have has	investigated examined explored determined assessed compared ...
4. From these previous works, there is an urgent need to From these previous works, it is obvious that we should			assess investigate examine explore determine compare ...
5. Therefore, it seems clear that ... is very important and should be thoroughly investigated.			
6. All these studies have suggested that ...			
7. X ... However, ...			
8. From what has been mentioned, the need for further research into / an in-depth study of ... is urgent.			
9. To cope with the problems more effectively, therefore, we need to ...			
10. Although there are many previous studies on ..., there is no study that investigates ...			

11. Although these recent studies have found that ..., it is still unclear whether
12. These previous studies have indicated a lack of Therefore, this current study focuses on

4. คำ วลี และรูปประโยคที่บอกจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.	The (main) purpose aim objective	of the of this	present	study	was to (is to)	address analyze assess investigate examine explore estimate evaluate determine estimate compare construct test	...
2.	This study The present study	assesses / assessed investigates / investigated examines / examined explores / explored					
3. The present study was designed to ...							
4. In this study, it was hypothesized that ...							
5. This study aimed / aims at exploring the ...							
6. Therefore, it is important to examine ...							
7. This study was undertaken to identify ... that are ...							
8. In this study we examined / explored / compared /							
9. To address ..., we carried out a study to examine / explore / compare / investigate /							
10. This paper reports on ...							
11. We, therefore, investigated ...							
12. The purpose of this paper is to ...							
13. This article focuses on ...							

14. In this article we investigate ...

15. This paper aims to / is aimed at ...

16. In contrast to the study undertaken by Author (year), we compare ...

17. In light of these previous studies, we examined ...

18. In line with Author (year), we further investigate ...